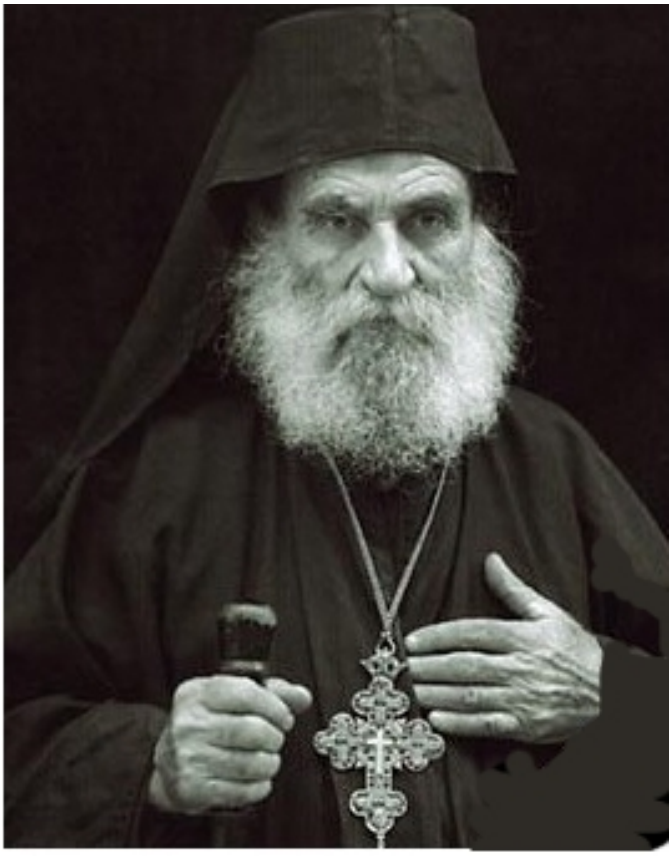

Deși Sf. Munte este dominat de probleme bisericești, așa cum a fost de la bun început, în ceea ce privește așa numitul Calendar vechi (iulian), pătimește, însă, din pricina urmărilor schimbărilor calendarului. Părinții athoniți s-au împărțit în două tabere: cei care-l pomenesc pe patriarhul ecumenic și cei care nu-l pomenesc, deoarece îl socotesc drept pricină a acestei schimbări în cadrul Bisericii.

Această tristă împărțire care a existat încă din 1924, a avut și alte triste urmări. A avut drept consecință răceala religioasă din „lume”, a zdruncinat credința în imuabilitatea Sf. Canoane și ale decretelor sinodale, i-a îndepărtat pe tineri de valorile duhovnicești și i-a divizat pe cei din „lume” în două partide opuse.

Divizarea membrilor Bisericii în „Noii calendariști” și „vechii calendariști” are drept consecință tulburări în societate, atât în rândurile clericilor cât și ale mirenilor. Trebuie observat că cei ce urmează vechiul Calendar (tradițional) sunt numeroși, cam a patra parte din populația Greciei. Iar aceștia constituie partea ei cea mai patriotică.

Prin urmare trebuie făcute orice efort de către Biserică și guvernul elen de a readuce

Calendarul vechi (iulian) spre slava lui Dumnezeu și a națiunii elene.

Nimeni nu se află în necunoștință de cauză asupra faptului că încă din 1924 a existat o serioasă agitație în conștiința unui mare segment al poporului elen – și cu adevărat în cadrul acelui segment care este dedicat din toată inima tradițiilor creștino-elene. Această agitație a fost provocată și există până în ziua de azi drept consecință a schimbării inoportune a Calendarului eclezial al sărbătorilor, pentru a putea fi adaptat după cum s-a spus – Calendarului politic. (Acesta din urmă a fost instituit cu puțin timp mai înainte ca fiind nou, în locul Vechiului Calendar care fusese urmat până atunci).

Se știe de către toți că n-a avut loc nici o agitație în legătură cu schimbarea Calendarului politic.

Poporul nostru l-a acceptat liniștit, convins de declarațiile făcute de către guvern și anume că schimbarea avea drept scop tranzacția mai ușoară a problemelor de natură comercială cu alte țări.

În ciuda acestui lucru, deodată, și fără un motiv și fără argumente serioase, Calendarul bisericesc, sau succesiunea sărbătorilor cu dată fixă, s-a schimbat, zilele acestor sărbători fiind mutate cu 13 zile mai înainte.

Argumentul oferit pentru această schimbare a fost acela că ziua noastră națională – adică ziua Declarației de independență din 1821 – și praznicul BuneiVestiri să poată fi sărbătorite în aceeași zi.

Această inovație a răsturnat ordinea bisericească stabilită de veacuri. Au avut loc nereguli inadmisibile în cadrul Bisericii. Astfel, uneori, Postul Sf. Apostoli este complet abolit, iar alteori este restrâns la câteva zile, în funcție de data Sf. Învieri a Domnului în legătură cu Noul Calendar. În plus această inovație crește cu 13 zile, perioadă în care este îngăduită carnea în alimentație între Crăciun și lăsatul secului de carne.

Pe lângă aceste schimbări, introducerea Noului Calendar a răsturnat întreaga ordine vrednică de laudă a Bisericii noastre, conform căreia probleme serioasă urmează a fi rezolvate atât

sinodal, cât și prin hotărârea comună a tuturor Bisericilor creștin-ortodoxe. Această ordine a fost păstrată cu sfințenie încăm de la întemeierea Bisericii, adică de pe vremea Sf. Apostoli.

După aceea, a fost susținută prin Sinoadele ecumenice sau prin cele locale, dar niciodată unilateral.

Acest mod de a rezolva problemele majore ale Bisericii, precum și păstrarea tradițiilor și a formelor stabilite ale Tipicului Bisericii, precum Calendarul sărbătorilor, sunt apărate de decrete imperiale, de hotărâri apostolice și de Sfintele canoane ale Sinoadelor ecumenice și locale.

Chiar după jurisprudența contemporană, pentru ca o parte a Constituției unei țări să poată fi revizuită, este necesară o adunare națională. În ciuda tututor aceste stări de lucruri, în cazul schimbării Calendarului, nici Bisericile ortodoxe naționale nu au fost consultate și nici măcar ierarhia locală. Inovația a fost săvârșită ca din partea poliției și nu de către un Sinod panortodox.

Drept consecință, clericii și mirenii eleni au fost teribil de intrigați. Majoritatea clericilor, al căror statut era acela de angajați în Biserică, s-au supus ordinului, îndreptându-se prin faptul că voiau astfel să prevină o schismă în Biserică. Acest lucru s-a întâmplat când statul a primit marea încercare a dezastrului din Asia Mică.

Schisma n-a putut fi evitată deoarece membrii sfântului cler, ai mănăstirilor și ai comunității academice s-au ridicat împotriva inovației forțate. Ei erau oameni curajoși, plini de dumnezeiască râvnă. Ei au atras atenția asupra pericolelor induse de o astfel de schimbare. Ei au stigmatizat felul în care s-a produs schimbarea, și i-au luminat pe cei cucernici în ceea ce privește acest act antiortodox. Astfel, au apărut în Biserică vechii calendariști.

Vechii calendariști sunt credincioși până la moarte tradițiilor Bisericii. Ei au spirit de lepădare de sine, lucru dovedit în biserici, mănăstiri și în instituțiile de caritate ctitorite de ei și întreținute fără de vreun ajutor din partea statului. El este dovedit și de clerici, care, deși sunt persecutați și loviți de sărăcie, își împlinesc datoriile fără salarii sau subvenții, lucruri de care se bucură doar clericii din Biserica „oficială”. În plus, ei sunt recunoscuți de către toți drept adevărați patrioți.

Aceste lucruri sunt scrise pentru istorie, spre a dovedi caracterul evident anticanonic și antiortodox al schimbării calendarului în Biserica Ortodoxă.

Mulți cred că vechii calendariști vor ca să aibă loc revizuirea calendarului politic spre a aduce dezordini în problemele sociale și comerciale ale oamenilor.

Din această pricină ei se opun cu tărie opiniilor și acțiunilor vechilor calendariști.

Însă, comit în acest fel o greșeală. Vechii calendariști nu cer revizuirea calendarului politic.

În ceea ce privește sărbătorirea Zilei naționale, acest lucru poate fi lesne rezolvat deoarece există neînțelegeri în ceea ce privește momentul exact când a început războiul de independență, iar pe atunci grecii nu urmau Noul Calendar.

Există doar o soluție la probleme Calendarului , și aceasta este revenirea la vechiul Calendar. Acest lucru trebuie săvârșit prin hotărârea comună a Sf. Sinod la Bisericii elene și a Guvernului elen. Acest lucru poate fi ușor de împlinit, cu condiția să existe smerenie și bunăvoință. Întocmai precum Biserica elenă a introdus în mod unilateral Noul Calendar, în același chip ea poate reveni la cel vechi.

Nădăjduim ca Guvernul nostru să aducă pace în Biserică și ca Sf. Sinod, ca o Maică iubitoare, purtând de grijă celui de pe urmă mădular al ei să aprobe revenirea la Vechiul Calendar de dragul unității. Acest lucru se va întâmpla cu toți grecii, cu o singură gură și inimă, slăvind, în același trup, Atotsfântul nume al Dumnezeului nostru.

A greși e omenește, dar a stărui în greșeală este de neiertat și era un păcat.

Revenirea la Vechiul Calendar va aduce pacea în conștiința tuturor. Aceasta va aduce unitatea și pacea în Biserica noastră și va întări credința, care este atât de necesară în lumea noastră atât de zdrunicată duhovnicește. Va fi o mare bucurie în cer și pe pământ pentru fericitul

eveniment al revenirii grecilor la sfânta lor tradiție. Noi ne rugăm din inimă pentru acest lucru.

Fragment din cartea „Fericitul Stareți Gavriil Dionisiatul" de Constantin Cavarnos, apărută cu binecuvântarea PS Galaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului.

Constantin Cavarnos a fost un profesor universitar, absolvent al Harvard University, autorul a numeroase cărți filosofice și duhovnicești, vieți ale sfinților moderni și din trecut.

https://www.librariasophia.ro/autor/cavarnos-constantine https://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_Cavarnos